

VOLIM ŽIVOT

Inicijativa pro vita Đakovo

Br. 17., God. IV.

TEREZIJIN

KRUG



Ispovijest oca koji je *platio da mu ubiju dijete*

Mislio sam da će moj život biti lakši ako moja djevojka abortira... Bio sam u krivu. Priznao sam svoj grijeh stojeći pred 2.200 studenata sveučilišta Baylor: 'Prije dvadeset godina došao sam u ovu školu kako bih dobio kršćansko obrazovanje, a ono što sam stvarno postigao bila je trudna djevojka na mojoj prvoj godini studija.'

Bila mi je velika čast održati govor na tome mjestu. Razmišljajući kako da pred te studente stavim izazov, prvo sam pomislio kako bi nam bilo lakše i zabavnije da im pričam o svojim postignućima.

Ali sam im jednostavno morao priznati tko sam zapravo bio i što sam učinio.

Prije dvadeset godina pomogao sam svojoj curi platiti abortus. Moja prva reakcija na njezinu vijest bila je da je to velika neprilika koja mora biti eliminirana. Ni na tren nisam zastao da razmislim što činim. Niti jednom nisam pomislio o tome da je u njoj pravi život koji sam ja pomogao stvoriti. Jednostavno sam gledao na to kao da doktor otklanja neko neželjeno tkivo. Puno godina nakon toga, moja supruga i ja borili smo se s neplodnošću. Nekada sam mogao stvoriti život, ali sam ga prekinuo, a sada pak ne mogu učiniti ni jedno ni drugo.

Nekoliko godina kasnije suočio sam se s gorkom istinom. Sebično sam uništio ljudski život jer nisam htio imati takvu smetnju na svome životnome putu. Moje teško buđenje bio je „muški post-abortivni sindrom“, poplava krivnje, zbunjenosti i negiranja koja često uslijedi nakon abortusa. Post-abortivni sindrom obično se povezuje s majkama abortirane djece, no i ja sam kao i tisuće očeva

koji su sudjelovali u tome prošao kroz tu traumu. U mome je slučaju to rezultiralo s 80 čireva u trbuhu, crijevima i debelom crijevu. Bol je bila mučna, a još ju je gorom činilo to što je bila rezultat mog tajnog grijeha. Prihvaćanje Božjeg oprostata kroz osobu Isusa Krista bilo je čudo koje mi je trebalo. Unutarnji fizički ožiljci su kroz neko vrijeme nestali. Krivnja zbog tajnog grijeha uništila je moje zdravlje no Bog ga je obnovio.

Ubrzo nakon toga javila mi se djevojka, tada već žena, koja je prije dva desetljeća abortirala naše dijete. Čula je za moj govor. Bilo mi je drago čuti od nje da je i ona doživjela Božje ozdravljenje od tog užasnog čina i imala je samo jedan prijedlog: „Sljedeći put kad budeš pričao tu priču, budi iskreniji o tome što se zaista dogodilo. Ti mi nisi samo pomogao platiti abortus, ti si me prisilio da ga učinim.“ I to je istina. Ona to nikad nije željela učiniti. Željela je zadržati dijete. Moja ju je energičnost naposljetku natjerala da učini ono što nije htjela.

Suočio sam se licem u lice s onim što sam uistinu bio, kukavica, jer sam ju natjerao na tu odluku da bi meni život bio lakši.

Studije pokazuju kako je ženama najznačajniji faktor prilikom donošenja odluke o abortusu upravo nedostatak potpore od strane muškarca da zadrži dijete. Koliko mi je god s jedne strane to bilo bolno čuti, s druge mi je pak strane bilo drago što se nakon toliko godina odvažila javiti i suočiti se mnom.

Jeste li znali?

Da je u svijetu od 1. siječnja do 23. listopada ove godine u 15,15 sati izvršeno **34.018.240** abortusa?

**U nevolji ste: Nazovite za pomoć
(Tel. 031 802 300 ili 031 801 261)**